

Вакантни, *adj.* vacant, non occupé, jacent
|| бывамъ -ть или изведенъ, *vn.* vaquer.

Ваканція (праздно мѣсто), *sf.* la vacance;
1. *pl.* -ци, (дни за расходка, праздница), les vacances *f.*; 2. имать -ци, *vn.* vaquer.

Вакса, *sf.* le cirage; -сень, de cirage.

Ваксовамъ (обуща), *va.* cirer; || -сане, *sn.* le cirage.

Баксарь, *sm.* un décrotteur.

Бахханалія, *sf.* la bacchanale.

Бахханка, *sf.* une ménade.

Баххантка (жѣркия), *sf.* une bacchante.

Бакъль (за животы), *adj.* noir aux yeux.

Балгангъ, *sm.* Fortif. le terre-plein.

Балева, *sf.* la combe.

Вали (дѣждъ и fig. спорно), *v. imp.* il pleut
(от pluvoir); || изъ рѣкавъ, *adv.* il pleut
à verser.

Валисперія, *sf.* plante, la valisnère et -nérie.

Валка (*monz t.*), *sf.* la balle; 1. la sphère,
le peloton; 2. училникъ за игра на —, un
sphériste; 3. мѣсто за игра на —, la
sphéristre, le mail; 4. искусство за игра
на —, la sphéristique; 5. подмѣтамъ —
ради залѣгване, *vn.* peloter; 6. игра на —,
la paume; 7. брѣскамъ —, *va.* crosser; 8.
брѣскачъ на —, un croisseur; 9. (слѣзъ),
pelote de neige, *f.*

Валмливъ, *adj.* fluctueux. [la balle.

Валмо, *sn.* le rouleau, cylindre, boudin; || Typ.

Валсирувамъ, *vn.* valser.

Валсировачъ, *ка, s.* valseur, euse.

Валь (нѣмско хоро), *sm.* la valse.

Валторна, *sf.* Mus. le cor.

Валторникъ, *sm.* un corniste.

Валута, *sf.* Com. la valeur.

Валчаста гѣба, *sf.* la vesse-loup ou -de-loup.
— тыква, *sf.* le potiron.

Валчасто украсене, *sn.* le godron.

Валчастъ, *adj.* rond.

— драмъ, *sm.* la poire. [le tote.

— фрізъ (при дѣло на стѣлѣ), *sm.* Arhit.

Валявица, *sf.* la foulerie.

Валявиചър, *sm.* un foulon et foulonnier.

Валяковиденъ, *adj.* globuleux, sphérique;
—дно, -мент.

Валяковидность, *sf.* la sphéricité.

Валякъ, *sm.* la boule, la bulle, le globe; 1.
земни —, globe terrestre; 2. небесни —,
globe céleste; || Géom. la sphère; 3. (сѣ
рачка), sphère armillaire; 4. Archit. l'astra
gale *m.*; 5. (валка за игра), la bourrelet
ou bouret; 6. (натѣкань съ козина), la Bourrelet
ou bouret; 7. (у умайницы), l'escamote *f.*
8. който състон отъ -яци, globuleux, *adj.*

Валяна глина, *sf.* terre chimol  e *f.*

— воденица (трѣкало), *sf.* moulin à foulon, *m.*

Валямъ (*платъ*), *va.* piloner; 1. (сукно),
fouler; 2. (*пъстъ*), marcher; 3. -са, *vr.*
се vautrer, traîner.

Валинне, *sn.* le foulage, pilonage; 1. (сукно),
la foule, foulure; 2. брой кожи за —, la
foul  e.

Валиче, *sn. dim.* le globule, la boulette; 1.
(мямурно), la bille; 2. (у барометра),
la cuvette; 3. (за жребы), la ballotte ou
boule; 4. (за изваждане лѣпки), la sa
vonne.

Валичникъ, *et* plante, la globulaire.

Валжтса (за пилицы), *v. imp.* ils s'assemblent.

Вамипири (*у в. в.*), *sm. pl.* les larves *f.*

Вамипирство, *sn.* le vampirisme.

Вамипир и Вапири, *sm.* le cochemar; ||
(хърката мышка), *sf. mamm.* le vampire,
la rougette et roussette, le phyllostome.

Вандъ (металъ), *sm.* Min  . le vanadium.

Вандемиеръ (мѣсецъ на републиканска го
дина), *sm.* le vendemiaire.

Ваниль, *sf.* la vanille; -ленъ, de vanille.

Ванилно растене, *sn. plante*, le vanillier.

Вани (въ видъ дървена кондура), *sf.* le sabot.

Вантове, *sm. pl.* Mar. les 'haubans *m.*; 1.
зѣквамъ —, *va.* capeller les 'haubans; 2.
зѣкване на —, le capelage.

Вантозъ (мѣсецъ на р. г.), *sm.* le ventôse.

Вантуза (за пущане кръвъ), *sf.* la ventouse;
|| Chir. le bdellom  tre; || пущамъ кръвъ съ
—, *va.* ventouser.

Вантузенъ инструментъ (порѣзникъ), *sm.*
Chir. le scarificateur. [bars *m.*

Вантъ-путенсы, *sf. pl.* Mar. chaînes de 'hau

Вансувамъ, *va.* colorer.

Вансуване, *sn.* la coloration.

Вара (аршинъ испански), *sf.* la vare.

Варакушъ, *sm.* oiseau, la gorg  e-bleue.

Варалистъ, *adj.* rond.

Варваринъ и варь, *sm.* un barbare; || fig.
un vandale, ostrogot, tudesque *m.*; || (които
не знае нищо), fam. un velche.

Варварски, *adj.* barbare; -екы, -мент.

Варварство, *sn.* la barbarie, le vandalisme.

Варганъ, *sm.* Mus. la guimbarde.

Варда, *sf.* le guet; || interj. gare.

Вардачъ, *ка, s.* gardien, garde, la sentinelle,
garçon de bureau, *m.*; 1. (на князъ), un
menin; 2. (на боленъ), un garde-malade;
3. (на мрътвецъ), un veilleur; 4. заповѣ
дамъ на —, *va.* consigner; 5. заповѣдане
на —, la consigne.

Вардене, *sn.* la garde, conservation *f.*; || да
вамъ за —, *va.* déposer.

Вардетеса, *interj.* alerte!

Вардиса! interj. place, gare. [sauvegarde.

Вардителна граммота или стражъ, *sf.* la

Вардиво постижване (съ нѣкого, вардане),
sn. le ménagement.

Вардинвостъ, *sf.* la circonspection.

Вардивъ, *adj.* circonspect.

Варда, *va.* garder, ménager, observer,
conserver, tenir; 1. guetter, être   t l'affut *m.*